

Dr Reisinger János: Bibliai jövődölés Európáról. Tudásközpont Pécs
2017. 01,25.

Kedves hallgatóink! A sorozatban szeretnék számot adni a bibliai próféciákról, amelyek bennünket nagyon közelről érintenek.

A mai alkalommal az Európára vonatkozó próféciákat szeretném ismertetni. Ezekről sem nagyon hallunk. Ezeket sem nagyon ismertetik. Másfél-két évtizeddel ezelőtt, úgy tudom, hogy egy protestáns lelkész megjelent Strasbourgban az Európa-parlamentben, és ott egy molinót kifüggesztett, hivatkozva a bibliai jövődölésekre Európáról. De néhány perc alatt kivezették a teremből. De nem arról beszélek, amit én gondolok Európáról, a Bibliában több fejezet van, súlyos fejezetek az európai történelemtől. Tegnap ezeket fel is említettem. Ma újra elmondom, kérem a kedves hallgatókat, hogy a saját szemükkel nézzenek ezeknek utána.

Dániel próféta könyve második fejezete, Dániel próféta könyve hetedik fejezete és A jelenések könyve tizenhetedik és tizennyolcadik fejezete, amely ma bennünket közvetlenül érint. Ha most Indonéziában lagnánk, vagy Chilében, vagy esetleg Dél-Afrikában, talán nem lenne ekkora az érdeklődés. De mi európai polgárok vagyunk. Mi felelősek vagyunk, nemcsak a városunkért, az országunkért, de a földrészünkért is. Nekünk nem közömbös, hogy Európában mi történik. A bibliai jövődölés szerint pedig ami a történelmet illeti, Európa a történelem fő sodrát képezi.

Az európai történelemtől két álom és két látomás keretében számol be a Biblia. Máshogy nem is lehet. Nem tudom, tudják-e, hogy Európa, mint fogalom, mióta létezik a köztudatban. Hogy egy földrész azt állítja magáról, hogy „Én a világ sorsának alakításában döntő szerepet játszom, mert én Európa vagyok.”

Csak a 15-16. századtól fogva tudatosult az európai identitás. Ha a Bibliában Dániel könyvét most fellapozzuk, ami időszámításunk előtt a 7-6. századból való, hogyan lehetett volna Dániel könyvében fogalmilag beszélni Európáról? Hát, akkor még a fogalom nem volt meg! Csak jelképekben beszélhet a Biblia a jövőről. Mert ha nincs meg maga Görögország, nincs meg Róma, akkor erről nem lehet így beszélni, csak jelképekkel. Ha nincs meg Európa, ha Európa még a népvándorlás kori keleti invázió előtti időszakban nem létezett, akkor erről sem lehet fogalmilag beszélni.

A bibliai jövődölés a jelképek nyelvén beszél. De ezek a jelképek könnyen azonosíthatók. Öt perc alatt megérthetők. Senki ne féljen ezektől a jelképektől. Nemrég voltam hivatalos, a katolikus püspökhöz. Megmutatta a könyvtárát, és hogy, hogy nem, Dániel könyvére került a sor. Mondtam neki, „Püspök úr, ugye, olvassa Dániel könyvét?” Azt mondta, „Nem, nem, én azt nem olvasom.” De – kérdeztem –, miért nem?” Ezt válaszolta erre. „Mert a professzoraim azt mondták, hogy az nehezen érthető könyv, mert tele van jelképekkel.” „De – mondtam –, nem

tetszett feltenni a kérdést, hogy Jézus Krisztus mit mondott Dániel könyvéről? »Aki olvassa, értse meg!« Máté evangéliuma 24. fejezetének 14. versében. Jézus így utalt vissza a dánieli próféciára, »Aki olvassa értse meg!« Ebből az következik, hogy Dániel könyve a jelképeivel együtt nagyon könnyen megérthető, ha Jézus ezt mondta.” Hát, erre az volt a válasz, hogy ő tudomásul veszi, Jézus mit mond. De hát a professzorai mégis csak arra tanították, hogy ne bajlódjon ezzel a könyvvel. Nagyon szeretném, hogy ha önök inkább Jézus Krisztusnak engednének.

Ha Jézus Krisztus valamire azt mondja, hogy azt nem is kell neki magyaráznia. Vegyük azt a könyvet, és olvassuk el, mert aki olvassa, értse meg! Miről szól Dániel próféta könyve második fejezete? És máris belevágunk az Európáról szóló jövődőlés közül az elsőbe!

Dániel könyve második fejezete arról szól, hogy Isten időszámításunk előtt a 7. század végén, egészen pontosan 603-602 során Nabukodonozor babiloni uralkodónak kinyilatkoztatást adott a Föld történelméről. Hogy miért egy pogány uralkodónak? Talán meglepetés, hogy nem egy prófétának, hanem egy pogány uralkodónak. Azért, mert a Biblia szerint az az ember, aki őszintén felveti a kérdését, mindig számíthat válaszra Istentől, akkor is, ha, mondjuk, nem vallásos ember. Vagy nem bibliai értelemben vett hívő ember. De komolyan küszködik, az adott tudat szintjén, bizonyos alapvető kérdésen. Például Nabukodonozor, babilóniai uralkodónak az volt az alapvető kérdése, hogy **„Mik lesznek ezután. Mit hoz a jövő? Mi lesz a gyerekeim, unokáim időszakában?”**

Kérdezem önöktől, ez nem mindnyájunk számára természetes kérdés? Akár azt is mondhatnám, hogy napjában fölvetjük. Nem? Hogy mi lesz az utódaink életében, vagy hogy ha ez a világ így halad, akkor mire számíthatnak a leszármazottaink.

Egy ideje nagyon komolyan fontolgatta ezt a kérdést Nabukodonozor, és Isten válaszolt neki. A Biblia szerint Isten háromféle csatornán válaszol minden embernek. Mind a mai napig.

Álomban, látomásban vagy gondolati ihletésben.

Ezt meg kell jegyezni! Prófétikus álomban, azért mondom, hogy profétikus, mert ötféle álomfajtát ismer a Biblia, és csak az egyik az Istentől jövő profétikus álom. Látomásban, ami hasonló az álomhoz, ám azért van különbség ahhoz képest. Álomból a Bibliában van, mondjuk, egy százalék. Látomásból van hét-nyolc százalék. De a Biblia döntő része gondolati ihletés.

Ha mi valami fontos kérdéssel kelünk és fekszünk, nem biztos, hogy álmot fogunk kapni, sőt, egy százalék erre csak az esély. Hogy látomás, arra is csak hét-nyolc százalék, de az biztos, hogy aki komolyan gondolkodik az életéről és egyáltalán, az életről, az kilencven százalék fölött az életének bizonyos pontjaiban gondolati ihletéssel választ kap.

Mi az, hogy gondolati ihletés? Ahogy egyre többször foglalkozunk valamivel, utánanézzünk, beszélgetünk arról, utánajárunk, olvasunk, egyszer csak valami világosság fog gyulladni bennünk. Mert van az igazság Lelke, aki mindenkit rávezet arra, hogy mi a helyes válasz arra az adott kérdésre.

Nabukodonozor kérdése ez volt. „**Mik lesznek ezután?**” És Isten prófétikus álmot adott neki. De azzal együtt, hogy ezt az álmot, amikor reggel fölkel, elfelejtette, nem tudta elmondani, de azt tudta, hogy valami rendkívülit álmodott. Ezért hívatta a bölcseit Babilóniában, és azt a kérdést tette föl nekik, hogy „Ha ti valóban az istenekkel kapcsolatban álló bölcsek vagytok, akkor mondjátok el az álmomat, és jelentsétek meg az értelmét is.” Ettől, persze, kifordultak önmagukból. Ezt mondták. „Ha elmondod az álmodat, akkor könnyen okoskodhatnánk. De így, hogy még azt is találjuk ki, hogy te mit álmodtál...” „Na de, ha ti az istenekkel vagytok kapcsolatban, akkor mi nehézség ezt nektek megmondani?” Mivel nem tudták megmondani, azzal fenyegetőzött Nabukodonozor, hogy a bölcseit kiirtatja, és a házukat szemétdombbá teteti.

Akkor a bölcsei között ott volt már a hetvenéves babiloni fogság során Babilóniába hurcolt zsidó férfiak némelyike. Négyen voltak a királyi udvarban, Dániel és a három társa, Sidrák, Misák és Abednégó. Ők könyörögve fordultak Istenhez, hogy jelentse meg az álmot, mert ők is érezték, hogy ez az álom rendkívüli. Ez nem hétköznapi álom, ez nem intő álom, ez nem féltő álom. Ez nem hiábavaló álom. Ez prófétikus álom. És Isten megjelentette Dániel prófétának az álmot is, és az álom értelmét is. Ezt

olvashatjuk el Dániel könyve második fejezetében. Ez a Bibliának a legeslegeső vázlatpróféciája a történelemtől, tíz ilyen van összesen a Bibliában, ezt foglaltam össze ebben a rövid kis könyvecskében, amelynek itt a jobb szélére azért helyeztem ezt az álmot, mert ez az álom összesen egy szobor. Egy szobor volt.

Az első hallásra talán megütközünk, hogy az emberi történelmet egy szoborral kifejezni? Hát, az emberi történelmet lehetne kifejezni tengerrel, viharral, de egy szoborral? Egy szobor, az egy merev, zárt valami. Hogyan lehet az emberi történelmet ehhez hasonlítani? De Isten tudta, hogy miért így adta a királynak, mert a babilóniaiak voltak a történelemben, akik a szoborkultuszt bevezették. Az ő örökösei vagyunk mi is. Magyarország tele van szobrokkal. Igazi bábéli örökség, babiloni örökség. Szobrot állítani és dicsőíteni embereket, de ezt a babilóniaiak vezették be. Ma is Irak és Irán területén több ilyen ókori szobor is látható. Magukat például hatalmas oroszlánnal ábrázolták, mert olyan erősnek tartották a birodalmukat. Isten azonban egy emberi szobrot adott a történelem előrejelzéséül. De a szobor nem egyféle anyagból

volt. **Arany volt a feje, a két karja már csak ezüst, az oldala és a hasa már csak réz vagy bronz, a két lábszára már csak vas.** És min állt ez a szobor? Agyaglábakon! Azóta használjuk ezt a kifejezést, hogy valami érvelés vagy rendszer agyaglábakon áll. Ez innen, Dániel könyve második fejezetéből lett szállóige.

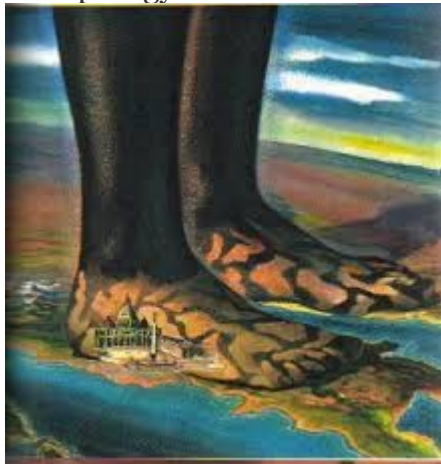

Vagyis egy agyaglábakon álló, hatalmas nagy kolosszussal ábrázolta Isten a történelmet. A történelem nem annyira zárt. A történelem egyre inkább leépülő valami. Elkezdjük az arannyal, és eljutunk a sárig. Arany, ezüst, réz, vas, agyag, tehát sár. A történelmünk erkölcsi értelemben leépül. Négyezer évvel ezelőtt másképpen gondolkodtak az emberről és az emberi életről. Kétezer évvel ezelőtt is másképpen gondolkodtak. Ma, amikor naponként ölnek meg embereket, vagy halnak meg emberek, tessék csak meggondolni, a 20. században kettőszázmillió embert öltek meg erőszakosan! Az azelőtti századok átlagos „termése” négy-ötmillió ember. Mi negyvenszeresen túlhaladtuk ezt. Más az ember értékrendje. Az emberi életet nem sokra becsüli a mai korszak.

Tehát elindulunk az aranytól, és eljutunk az agyaglábakig. A mai alkalommal sem veszem végig, hogy mi mit jelképez. Sem azt, hogy mi történik ezután, hogy kéz érintése nélkül erre a szoborra egy kőszikla esett, tudniillik, a szobornak az agyaglábakon álló legalsó részére. A szobor megbillent, lezuhant, ízzé-porrá zúzódott abból minden, tehát egyszerűen ennek a történelemnek vége lesz, mégpedig iszonyatos módon lesz vége!

Drámai módon lesz vége! De nem ember okozza a végét! Emberi kéz érintése nélkül egy kőszikla fog leszakadni. A szobrot megbillenti, minden ízzé-porrá zúzódik! Felkerekedik a nyári szél, és mint a polyvát, elviszi a szobor részeit, és az a kő, amely leesett, emberi kéz érintése nélkül, nagy hegygé lett, és betöltötte az egész Földet.

Ebből az egész álomból csak az Európára vonatkozó részt nagyjából kiönöknek. Mert a szobor egyes részei világbirodalmakat jelképeznek. „Te vagy az aranyfej!” Ezt mindjárt a második fejezetben Dániel ki is jelenti Nabukodonozornak. Tehát a babiloni birodalomtól kezdi a történelemnek az átvizsgálását, ez innen visszafelé tekintve, kétezer-hatszáz év. Babilónia után jött Médó-Perzsia, tehát két birodalom, ezért van ezüsből a két kar. Ezután jön Görögország, a réz vagy bronz; a vas, vagyis Róma. Mi Róma örökösei vagyunk, mert a vas továbbmegy a két lábfejbe, és a vas és a cserép elegye a Bibliában az első jelképes bemutatása Európának.

Kedves hallgatók! Amennyire egyszerű ez, két döntő dolgot le kell vonnunk, mint következtetést, ami mind a mai napig a legmélyebben igaz az európai történelemre. Az európai történelem tehát a tíz lábujj; és **a tíz lábujj vasból és cserépből van.** Ezt jelképezi. Miért? Azért, mert Isten már az első próféciában rámutatott, hogy az Európába keletről, Ázsiából beözönlött népcsoportok itt nemzetállamokat hoztak létre, és ez az európai népvándorlás ezer évig tartott. Tehát a germánok bejövételétől, azután a gallok, a frankok, a szlávok, a magyarok bejövételéig,

és közben még hány népvándorlás kori népcsoport volt, ami el is tűnt azután. Vandálok már nincsenek, csak átvitt értelemben. Gótok sincsenek. Jó néhány népcsoport tűnt el a történelem süllyesztőjében.

De Európát egyrészt azért jelképezheti az agyag, mert az Ázsiából kiözönlött népcsoportoknak az általános művészete az agyagművészet volt. Bármely európai múzeumba bemegyünk, beleértve Magyarországot is, a legrégebbi emléktárgyakat, mint agyagkorsókat és agyagedényeket mutatják nekünk. Tehát tökéletes a bemutatás. Ázsiából jöttek népcsoportok, letelepedtek Európában, de felveszik Rómának a teljes addigi civilizációs örökségét. Az európai történelemben Róma hogyan él tovább? Átvettük a római politikát. Mi a római politika lényege? Oszd meg, és uralkodj! És cirkszt a népnek! Mind a mai napig „Oszd meg, és uralkodj!” „Divide et impera!” És „Panem et circenses!”

Átvettük a római jogot. A középkori Európa, amit keresztény Európának szoktak nevezni, tegnap ezt már idézőjelbe tettem, nem a bibliai jogot vette át! Nem a Bibliából vette a jogszokást! A Biblia teljes kifejtett joggyűjteményt tartalmaz Mózes öt könyvében. S miről szól a bibliai jog? Hogy a jognak az embert kell védenie!

A római jog miről szól? Hogy a jognak a tulajdont kell védenie! Ez nagy különbség!

Ha röviden akarom összefoglalni a kétféle jog közötti különbséget, a Biblia mindig az embert védi. Ha valaki elolvassa Mózes öt könyvét, főleg a harmadik és az ötödik könyvét, ezekben a könyvekben elolvassa a tulajdonjogra, az örökösödési jogra, a büntetőjogra vonatkozó törvénycikkeket, csodálatosan elénk tárul az,

hogy a Biblia egy kifejezett joggyűjteménnyel áll előttünk, de senki nem vette komolyan, és ma sem veszik komolyan.

Mi a római jogot örököltük, és ezt tanítják a jogászoknak is, és az egyetemeken is. Róma örökösei vagyunk! Ezért mondja a Biblia, hogy a vashoz tapad a cserép. Rómának vettük át a vallását is. Mi az ókori Róma vallása? Mi az ókori római vallás lényege? Az ókori római vallásnak az a lényege, hogy a vallás nem Isten-keresés, nem igazságkeresés, hanem szokás! Rómában nem azt tanították a gyerekeknek, az ókori Rómában, miszerint „Meg kell tudnod, ki az igaz Isten”, meg „Istent imádnod kell”, hanem azt tanították, hogy „Az őseid Jupitert imádták?” Vagy „Az őseid esetleg más istent imádtak, akkor te is építs nekik szentélyt, végezd el a hagyományos rituálét, a szokást, a tradícióhoz kösd magadat”.

Religio. Ez a latin nyelvben a vallás szava: Religio. Ez annyit jelent, ennek ez az etimológiája, „aggályosan kötődni valamihez”. A vallás szokás kérdése. Beleszületett egy vallási irányzatba, ott kell maradnod. A vallás nem igazságkeresés kérdése. Amit az őseid tartottak, mint hagyományt, vallási hagyományt, te is maradj meg annál.

Rómától vettük át a politikát, a jogot, a vallást. De a kultúrát is! Mindannyian akik végeztünk középiskolát, ahol csodálatosan megtanították velünk, hogy a görög kultúrának mi a hívószava. Katarzis. Vagyis megtisztulás. A görögök például a nagy irodalmi műveiket, főleg a drámáikat főleg azért írták, hogy előadják húsz-harmincezer ember előtt, és az emberek megtisztuljanak. Hogy azonosuljanak az igazságot követőkkel. És szembeforduljanak azokkal, akik büntettet követnek el, és az ember közben megtisztuljon, katartikus élményben legyen része annak, aki a művészetet „fogyasztja”.

Róma ezzel szemben nem ezt tűzte zászlajára. Róma azt hangsúlyozta, hogy a nagy tömeget ki kell szolgálni, gladiátorversenyt kell rendezni. És a kultúra hívószava nem a katarzis, hanem az admiráció! Admiráció. Bámuljanak az emberek! Nagyot nézzenek! Fröcsögjön a vér, bámuljanak, a gladiátorversenytől a kereskedelmi tévékig csak egy szűk arasz a különbség. Róma örökösei vagyunk. Semmi új nincs a Nap alatt. Ezt mondta a bölcs Salamon! „Semmi új nincs a Nap alatt!”

Kedves hallgatók! Csak így lehet bemutatni Európát, hogy a rómaiság és ázsiaiság vegyüléke. Ez az európai kultúra. Európa népeinek tagjai még ma sem tudják, hogy kicsodák, ennek következtében! Mert a vas és a cserép tud elegyedni egymással igazán? Két teljesen más anyag! Huzamosan, tartósan nem tud elegyedni. Csak látszatra tud elegyedni, egy ideig, amíg azt az agyagot rászorítod a vasra. Azután az elkezd szikkadni, és lepattogzik arról. Ha csak azt mondom, tudjuk mi, magyarok egyáltalán, hogy most hol vagyunk? Most ezt a kérdést úgy vetik fel, hogy mi Brüsszelhez tartozunk-e, vagy Moszkvához. Így vetik fel a kérdést. Na, de hogyan vetette fel ezt a kérdést, mondjuk, Ady Endre száz évvel ezelőtt? A legnagyobb Ady-verset olvassák el, kérem, „Az eltévedt lovas” címűt. A vers arról szól, hogy mi eljöttünk Ázsiából, és itt tévelygünk Európában, mert Európa nem fogad be bennünket igazán, vissza már nem mehetünk... hát, itt tévelygünk, itt kalandozgatunk Európában, jobbra-balra... Eltévedt lovasok vagyunk. Nagy metafora!

Vörösmarty Mihálytól, ha elolvassuk az eposzai közül az „Eger” címűt; ott veti fel a kérdést, hogy miért jöttünk ki mi a főenyországból... Miért? Hát, Európában a nyugatiak soha nem fogadnak be bennünket, a szlávok megint csak ellenségesen néznek ránk... Kik vagyunk mi? Más a nyelvünk, más a kultúránk, leéltünk itt már ezer, ezeregyszáz évet. És még mindig nem tudjuk, hogy mit jelent európainak lenni. Mert Európa sem tudja, mi az, hogy Európa. Ezt a Biblia így mutatja be, hogy vas és cserép.

Tessék eldönteni, hogy a vas és a cserép milyen módon, hogyan tud elegyedni egymással. De van ebben a bemutatásban még egy nagyon fontos dolog. Hogy Európa történelme során elkövetett egy olyan bűntettet, ami mind a mai napig leginkább terheli Európát. Ez a középkor nagy bűncselekménye. **A politikának és a**

vallásnak, az államnak és az egyháznak az összekapcsolása. Mert ahogyan a vassal nem tud elegyedni a cserép, ugyanúgy nem egymáshoz való az, hogy a politikusok vallásra játszanak, és a vallási vezetők politizáljanak!

Ha valaki a Bibliát komolyan veszi, és az elejétől a végéig úgy olvassa el, hogy fölteszi a kérdést, mire való a társadalmi rend, mire való az államhatalom, mire

való a politika. Erre a Biblia világos választ ad. Mózes első könyve 9. fejezetétől, egészen Pál apostolnak a rómaiakhoz írt levele 13. fejezetéig, Péter első levele 2. fejezetéig, A jelenések könyvéig mit mond a Biblia? A Biblia azt mondja, a társadalomban azért kell lennie államhatalomnak, hogy a rendet fenntartsa, a munkát biztosítsa az állampolgárok számára, hogy az adót, a vámot beszedje, és egy adott területen békés életet biztosítson az ott élők számára. Ez az államhatalom feladata.

Az egyháznak,- a keresztény egyházról beszélünk - nem az a feladata, hogy munkát biztosítson, nem az a feladata, hogy vámot szedjen be, vagy adót szedjen be, a keresztény egyháznak csak egy feladata van, hogy az evangélium igazságát hirdesse! Nem leszállítva a politika szintjére, nem függővé téve különböző erővonalaktól és hatalommal bíróktól. Amit Krisztus tanított, azt továbbvigye, és megismertesse az emberiséggel.

Ezzel szemben Európában 313 után döbbenetes változás következett be. 313-ig a Római Birodalom üldözte a kereszténységet. De nagy Konstantin császár akkor Mediolanumban, a mai Milánóban türelmi rendeletet adott ki. Vallásbékét biztosított a kereszténységnek. Ez még nem is lett volna baj, ez természetes. De visszaadta a keresztényeknek az elrablott vagyonukat, és följánlotta az egyházi vezetőknek a pénzt és a hatalmat. Az egyházi vezetők tetemes része ezt a következő évtizedekben, évszázadokban elfogadta. Kialakult a hatalmi kereszténység, ami megcsúfolása a krisztusi kereszténységnek. És Európában létrejött a trón és az oltár szövetsége!

Ezt röviden így mondták. **A trón és az oltár szövetsége.** A politikai hatalom és az egyházi hatalom összefonódott. De ez ugyanúgy nem tud összefonódni, mint ahogyan a vas nem tud a cseréppel tartósan keveredni, mert ebből a szerencsétlen házasságból

csak rossz gyermekek származnak! S mind a mai napig, vagyis ezerhétszáz év óta Európa ebben a lehetetlen árokrendszerben éli az életét.

Tehát erről a Dániel próféta könyve második fejezetéről, kedves hallgatók, ezt a két dolgot jegyezzük meg! A tíz lábujj, ami vas és cserép elegyéből van, két dolgot szimbolizál. Az egyik az, hogy az európai államok ázsiai eredetű népcsoportokból, de a római kultúra felszívásából és felszívódásából jöttek létre, és a második, hogy az állam és az egyház mindmáig kiható szerencsétlen párosításából állnak. És ezért van Európában káosz, ezért remeg itt mindig a föld.

Tetszenek tudni, hogy az Európai Uniót is miért hozták létre? Tizenöt-húsz évvel ezelőtt hogyan magyarázták meg nekünk, miért kell Európai Unió? Azt mondták, azért, mert a 20. században Európa két világháborút robbantott ki. A két világháború során meghalt legalább nyolcvan-kilencvenmillió ember. Hogy megelőzzük, Európa kirobbantsa a harmadik világháborút, amiről most I. Ferenc pápa beszél, hogy most már van harmadik világháború. Azt mondták, azért kell Európa népei között a határt lebontani, a szabad kereskedelmet biztosítani, hogy ezek az európai népek ne acsarkodjanak egymásra. Hanem Európából olyan közös Európa legyen, mint amit létrehozott az Egyesült államok a történelme során, amikor ötven államot tudott egyesíteni. Itt nincs ötven, még harminc sincs. Európában béke legyen, rend legyen, ezért kell nekünk egyesülni. Ezért kell az Európai Unió. Ez is benne van a mi prófeciánkban, hogy mindig szeretnének egyesülni, de csak úgy tudnak egyesülni, ahogyan a vas a cseréppel tud egyesülni.

Szemléletes, nem? Elfeledhetetlen. Ha önök elolvassák a nagy politikai összefoglalást, a történelmi áttekintést, elolvasnak tíz-húsz kötetet, akkor sem fognak ennél igazabbat megtalálni. Ez a Biblia csodája. Ezért nagy könyv a Biblia. A Biblia kimond valamit, egy egyszerű jelképpel, egyszerű bemutatással, és lehet az egész életünkben gondolkodni arról!

Csakhogy! A Bibliában ezek a próféciaák úgy épülnek fel, hogy ha kapott egy király egy prófeciát, ötven évvel ezután, 603 meg 602 után ötven év, az 552... Dániel prófétának is bemutatta csaknem ugyanezt Isten, azért mondom, hogy „csaknem”, mert valamivel többet mutatott be neki. Mivel többet? Dániel próféta is álmodott Istentől, és ez van a hetedik fejezetben elbeszélve. És Európáról itt már sokkal többet megtudunk, mint a második fejezetből. Dániel próféta az álmában nem egy nagy szobrot látott, hanem egy viharzó tengert. A viharzó tengerből kijöttek vadállatok. Először oroszlán, azután medve, azután párduc, azután fenevad. És a fenevadnak a fejéből tíz szarv jött ki. És a tíz szarv közül titokzatosan kinövekedett **egy kis szarv, amelyen szemek voltak, és nagyokat szóló száj.**

Tetszenek érezni, hogy párhuzamos ez az álom az előzővel, de sokkal többet mond. Ami az előző álomban az aranyfej, az lesz itt az oroszlán. Ami az előző álomban az ezüst két

kar, az lesz itt a medve. Ami az előző álomban a réz oldal és has, az lesz itt a párdúc. S ami az előző álomban a két vas lábszár, az a fenevad. S ami az előző álomban a tíz lábujj, - tehát Európa, - most a hetedik fejezetben mi lesz Európa? Tíz szarv. De a tíz szarv közül miért nő ki az a kis szarv?

Dániel látja a látomást, és az egészben, ha önök is el tetszenek olvasni, többször, sokszor... Miért nő ki a tíz szarv közül a kis szarv? És miért döbbsenti meg a legjobban Dánielt? Mert a szarv a Bibliában a hatalom jelképe. A második álom jelzi, hogy a világhatalomért állandó acsarkodás folyik. Ez nem olyan, hogy arany meg ezüst, tehát ez egy szép bemutatás volt egy pogány királynak. „De én neked, Dániel, a prófétának bemutatom, a világhatalomért való harcot.” Hogy itt kié legyen a több pénz? Ki parancsolhasson a másikkal? Ez az őrültség! Mert hát ez őrültség! Hogy kié legyen a több pénz? Meg hogy ki tudja maga alá gyűrni a másik embert? Hát nem ezért élünk! Hát ez egy őrült, esztelen valami!

Na de az emberiség, amióta beengedte a gonoszságot, amióta beengedte a Földre Sátánt, a gonoszság fejedelmét, teljesen a hatalma alá került, és az egész világtörténelem, amire azt mondja Arany János, hogy „szomorú egy tanulmány”, hát, erről szól! A hatalomért és a pénzért való kíméletlen acsarkodás és küzdelem. És a szarv, mint mondtam, a hatalom jelképe. Az európai államok jelképe az előző álomban a tíz lábujj volt, most a tíz szarv. De mi az a kis szarv, ami kijön ezek közül? Miért van ebben a második álomban ez a nagyon jelentékeny többlet, az előzőhöz képest? Azért, kedves hallgatók, mert az egységet általában nem véletlenszerűen hozzák létre. Az egység önmagától nem áll elő.

Ha valahol egységet akarnak, mondjuk, Európában egységet akartak a kora középkortól fogva is, kellett egy vezér, kellett egy mozgatóerő, ami ezt az egységet mozgatta! Ki volt ez a mozgatóerő? Dániel könyve hetedik fejezetének 24. és 25. versét külön szeretném a figyelmükbe idézni. Négy dolgot mond el erről a kis szarvról. Elmondja, hogy ez a kis szarv, amikor kijön a tíz szarv közül, tehát egy piciből elkezd növekedni, akkor a kinövekedésének az az ára, hogy három másik szarvat durván kiöklél a maga útja elől, hogy helyet készítsen magának. És ezt így magyarázza az álom, „Három királyt fog megalázni.”

Nagy Konstantin

- 311 – Konstantin felveszi a keresztény vallást
- 313 – milánói ediktum
- 325 – Niceai zsinat
 - Áriusz tanítása
 - Húsvét pontos dátuma
 - részletkérdések

A Biblia rejtélyei

Európa történelmét soha nem fogja megérteni az, **aki 313-at nem veszi komolyan, tehát a milánói türelmi rendeletet, Konstantin rendeletét. Amivel eszmeileg a kereszténységnek vallásbékét biztosított, és följánlotta a keresztény vezetőknek a pénzt és a hatalmat, amit ők, sajnos,**

igénybe is vettek! Soha nem fogja megérteni Európa történelmét 538 nélkül. Amikor az eszmei hatalom mellé jogi hatalmat is adnak egy keresztény vezetőnek, az akkor legerősebbnek. Aki a Róma első patríciausa nevét viseli, Róma első patríciausa volt Róma püspöke, aki a 8. századtól kizárólagosan pápának nevezi magát. Nem tudom, tetszenek-e tudni, hogy a pápa szó honnan származik, az az atyáskodó „papa” szóból származik. Addig a kereszténység minden főbb székhelyén, Alexandriában, Antiókiában, Konstantinápolyban a vezetőket papának hívták a keresztény közösségek. De a 8. század után azt mondja Róma vezetője, hogy „Csak én vagyok a papa! Minden kereszténynek én vagyok a feje!” És nem fogja megérteni Európa történelmét az, aki a három király megalázását nem veszi komolyan (mert most jön a három király megalázása a 8. század második felében), amikor az eszmei, majd jogi hatalmat kapott keresztény vezető a középkorban, a feudalizmusban... Mit jelent magyarul a feudum? Földtulajdon.

A középkorban a föld volt a hatalom alapja. És az ő hatalmának eddig volt eszmei alapja, volt jogi alapja, de csak a 8. század második felében jött létre a pápai állam, amelyben megkapja a földalapot is. És az európai egység érdekében ő lesz a vezető. Hiszen ő fogja kinevezni az európai királyokat, így kaptunk mi is tőle koronát. Így fog egész Európa fölött fennhatóságot gyakorolni.

Így teljeseedik be Dániel könyve hetedik fejezetének próféciája, hogy az európai birodalmak közül ki kell jönnie egy különleges hatalomnak. Ami nem nyers hatalom, nemcsak egyszerűen politikai hatalom, nem egy nemzetnek a hatalma. Ezt jelképezi, hogy ebben a kis szarvban okos szempár van. Tehát, ez bölcsen, vagy hogy ha úgy fogalmazhatnánk, rafináltan viszi előre a szándékát. Nagyon jól tudja, hogyan kell a hatalommal bánni, jól tudja, hogyan kell az „Oszd meg, és uralkodj!” elvét újra foganatosítani, hogyan kell államokat egymással összeugrasztani. Hogyan kell a hatalmat kézben tartani. És nagyokat szóló szája van. Hogyan kell kiközösíteni azt, aki nem tetszik. Hogyan kell nagyobb jogot biztosítani azoknak, akik mellé állnak.

Ez a kis szarv a Bibliában azt a hatalmat jelképezi, amely a középkornak az elejétől fogva Európa egységét kívánta létrehozni, az európai államok összevonásával. Ha valaki felmegy a Sola.hu honlapra, ott például Dániel könyvéről négy részletes előadást is meghallgathat. A főiskolai kurzus keretében erről beszélek. De nagyon szívesen, ha valaki erre kíváncsi, hogy a 8. században hogyan alakult ki az az állam, amely azután egész Európát irányítja, - a pápai állam, - nagyon szívesen külön is beszéd tárgya lehet. Mert három királynak, egy frank királynak és két longobárd királynak a borzalmas megalázásával alakult ki. Tehát erre csak egyetlen szó illik, hogy megalázta. Úgy megalázta őket, hogy a porig alázta őket.

A Biblia erre a történelmi eseményre vet fényt, és nem véletlen ez a szó, a megalázás. Még annyit hadd tegyek hozzá ennek a kis szarvnak a ténykedéséhez, hogy mivel neki megvolt az eszmei hatalma, a jogi hatalma, most már van földtulajdona is, egy

országnyi hatalma, az itáliai csizmának a középső részét, tulajdonképpen Nápolytól egészen Lombardiáig uralta. Nagyon jól tudta azonban ez az egyházi hatalmú vezető, hogy mindig a legerősebb európai birodalom szövetségét is meg kell nyernie. Az első erős európai birodalom a germán, illetve a frank birodalom volt. Először tehát Róma és a frank birodalom szövetsége jött létre, ebben az időben, a 8-9. század során.

800-ban, - könnyen megjegyezhető időpont, - 800-ban a pápa császárrá is koronázta Nagy Károlyt. Amikor ez megtörtént, teljesen nyilvánvaló lett, hogy a trón és az oltár szövetsége, az egyházi és a világi hatalom hogyan fog működni.

Ha a frankok visszaszorulnak, mert visszaszorultak, és előretörnek a németek, Németország nem egységes, de mégis csak a legerősebb európai állammá vált már a 9-10. századtól fogva, akkor létrejött a szent Német-római Birodalom. Ami formálisan az első világháborúig állt fenn. Európa történelmét tehát a 7. fejezet hiánytalanul bevilágítja. És hiánytalanul rávetődik a figyelmünk arra, hogy az európai egységet mindig valaki szorgalmazta. Az nem önmagától, nem az emberek gondolkodásából vagy vágyából állt össze, hanem ennek hatalmi szereplői voltak, és a kulcsszereplő a legerősebb egyházi hatalom, a római pápaság.

A Bibliában a római pápaságról közel harminc prófécia olvassunk. A római pápaságot a Biblia a Föld legerősebb hatalmaként mutatja be. Olyan hatalom, amelyhez fogható a földi történelemben sem Kínában, sem Indiában, sehol a világon nem jött létre. A római pápaságnak az egész jellege, természete szerepel a Bibliában. Ha valaki ezt a Bibliából meg akarja ismerni, Dániel könyvében, Jézusnak a Máté evangéliuma 24. és 25. fejezetében mondott nagy apokaliptikus beszédében, Pál második levele a thesszalonikaiakhoz 2. fejezetében és A jelenések könyvének egészében a rendelkezésére áll. Mi is olyan országban élünk, amely a statisztikai adatok szerint 70-80 százalékban katolikus ország. Én Nyugat-Dunántúlon, Mosonmagyaróvárott katolikus családban születtem, és huszonöt évig volt módom belülről tanulmányozni a római pápaság jellegét.

Idén nagy évfordulónk van. Egy olyan ember, aki szintén belülről tanulmányozta, aki kolostorba is vonult, pap is lett, professzor is lett, prédikátor is lett, a Római Katolikus Egyházon belül, ötszáz éve, hogy Martin Luther kísérletet tett a római egyház megreformálására.

Én azonban egy másik könyvet akarok az önök figyelmébe ajánlani, mert hogy ez a kis szarv, aminek okos szeme van, s nagyokat szóló szája, ez valóban a római pápaságot jelenti. Erre a Biblia harminc prófécijában, ahogy halad előre ebben a körülbelül harminc prófécijában, A jelenések könyve 13. fejezetének 18. verséhez eljutva, ha valaki kérdésessé tenné, hogy a római pápaságról beszélnek a bibliai jóvendölések, egy nagyon egyszerű azonosítást hoz. A leginkább egyszerű és kétségbe vonhatatlan nyelv az a matematika nyelve. Kétszer kettő négy? Ugye, elfogadják önök, hogy kétszer kettő négy?

„Itt van a bölcsesség! Akinek értelme van, adja össze a fenevad számát, mert emberi szám az, és annak száma hatszázhatvanhat.” Ez A jelenések könyve 13. fejezetének 18. verse. Ezt Jézus maga jelenti ki. Tetszenek még emlékezni arra, hogy ha Jézus azt mondja Dánielről, hogy aki olvassa, értse meg? Most mondhatom önöknek A jelenések könyvéről is, hogy aki olvassa, értse meg! Az első ember, aki levezette a hatszázhatvanhat jelentését Andreas Helwig, német nyelvész professzor volt a 17. században, aki 1612-ben megjelentette ezt a könyvet, „Antichristus romanus” címmel. A római antikrisztusról. Na, de ő hol vette a bátorságot arra, hogy a Biblia által legerősebb hatalomnak mondott római pápaságot csak úgy antikrisztusnak nyilvánítsa?

Itt szeretném felhívni a kedves hallgatók figyelmét, hogy a Dániel könyve 7. fejezetének 24. és 25. verséből a négy jellegzetesség közül én még csak az egyiket mondtam el. Hogy három királyt megaláz. A második jellegzetesség az, hogy sokszor szól majd a Felséges, tehát a Megváltó ellen. Ennek a görög fordítása az antichristos, ami nemcsak annyit jelent, hogy „ellen” szól, hanem annyit jelent, miszerint úgy szól ellene, hogy a helyébe áll! Azt mondja, „Engem ugyanaz a tisztelet illet meg, mint ami Krisztust, mert én vagyok Krisztus helytartója! Én vagyok Krisztus földi helytartója!” Az anti - görög előképző - nemcsak annyit jelent, hogy „ellen”, hogy antialkoholista stb., hanem annyit is jelent, hogy valaki helyett! Tehát, az a legravaszabb támadása valakinek, ha nem frontálisan támadom, hanem a helyébe állok, és azt mondom, hogy ezt mondja ő. Közben ő nem ezt mondja, de én azt mondom, hogy ezt mondja.

Ugye, meg kell feszíteni az agyunkat, hogy megértsük! A gonoszság nemcsak az, hogy én valakit így frontálisan támadok, és le akarom győzni, mint ahogyan Sztálin azt mondta, hogy „Azért nem félek Rómától, mert nincsenek hadosztályai.” Hát, ő csak ebben gondolkodott. „Ha nekem hadosztályaim vannak, akkor a világot letarolom.” Ő nem tudta felfogni, szegény, pedig ő is papi szemináriumba járt, mint tetszenek tudni, görögkeleti papnak készült Sztálin, de ott nem tanították meg arra, hogy nemcsak durván lehet támadni az igazságot, hanem olyan félelmetes erővel is, hogy azt mondom, ez az igazság, és ez előtt hajoljatok meg, közben nem ez az igazság! Na, de azok az emberek, akik nem járnak utána, mi az igazság, s nem fogadják el Jézustól, hogy „A te Igéd igazság”, azok úgy hiszik, hogy az az igazság, amit egy hatalommal bíró ember mond.

Ne tessék elfelejteni, hogy ha a történelmünket meg akarják érteni, én Pascal egy mondatához tudok ragaszkodni, aki a Gondolatok című művében ezt mondta.

„Amikor az emberek nem tudták megtenni az igazságot hatalomnak, megtették a hatalmat igazságnak.”

Ez az emberi történelem. Amikor az emberek nem tudták megtenni az igazságot hatalomnak, megtették a hatalmat igazságnak. Tehát három királyt megaláz a kis szarv, sokat szól a Messiás ellen, úgy, hogy a helyébe áll, és azt mondja, „Én vagyok a

helytartó, és amit én mondok, azt Ő mondja.” Aki nem jár utána, azt hiszi, hogy tényleg Ő mondja. De aki utánajár, az látja, hogy ezt nem Krisztus mondja. De csak az tudja, aki utánajár.

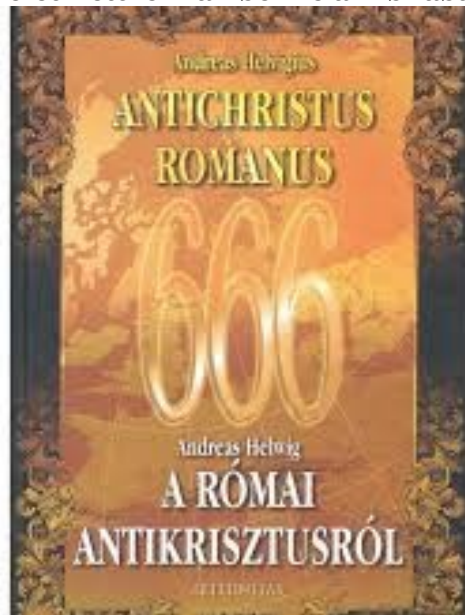
A harmadik jellegzetesség, hogy azt mondja, „A magasságos ég szentjeit megrontja.” Tehát kifejezetten üldözi a Krisztushoz ragaszkodó embereket. Később azt mondja, miszerint véli, hogy megváltoztathatja az időt és a törvényt. A Bibliát félreteszi, és Isten törvényét, a tízparancsolatot, a

Biblia szívét-lelkét megváltoztatja. Törli a második parancspontot, a képek és szobrok imadásának tilalmát.

A negyedik parancspontot átszövegezi, hogy „Emlékezz a szombatra, és szenteld meg azt.” A kilencé zsugorodott tízparancsolatból az utolsót kettéválasztja, két „ne kívánd” parancspontot alkot.

Három ponton belenyúl ez a hatalommal bíró ember a tízparancsolatba. És azután még azt is megmondja Dániel próféta könyve 7. fejezetének 25. verse, hogy meddig fog tartani a teljhatalma. 1260 évig! Ez a jövődőlés hétszer van benne a Bibliában. Mondom, a matematika nyelve nehezen cáfolható nyelv. 538-tól 1798-ig terjedt Európában az európai népeket egységesíteni, egyesíteni kívánó pápaság teljhatalma. 538-tól 1798-ig. És Andreas Helwig ezt ismerte föl, a 666 jelentését.

Az annak azonosításáról szóló könyvének azért adta azt a címet, hogy „Antichristus romanus”, mert azt mondta, hogy amit itt Jézus mond A jelenések könyve 13. fejezetének 18. versében, azt vegyük komolyan, és próbáljuk megérteni, miért így mondja. Miért mondja, hogy itt van a bölcsesség? A bölcsességet a világban és Európában nem árusítják! Ezt egyedül itt árusítják, a Bibliában! „Itt van a bölcsesség!” „Most figyelj ide! Ha te a Bibliát Isten szavának tartod, akkor figyelj ide, hogy a Biblia hogyan vezeti le a 666-ot! Itt van a bölcsesség!” Akinek értelme van, tudja! Gondolj utána! Egyszerű az egész. Az számolja össze, szó szerint, adja össze a fenevad számát, mert emberi szám az, és annak száma 666. Andreas Helwig azt fejti

ki ebben a könyvében, hogy olyan hatalomról lehet itt csak szó, amely saját maga megnevezi önmagát, a saját maga önértékelése szerint. Tehát nem lehet erről a hatalomról külsőleg, mintegy gúnynévként mondani valamit, hanem minek nevezi önmagát ez a hatalom.

A római pápaság Jézus Krisztus helytartójának nevezte, és nevezi ma is magát. Ez annyit jelent, hogy VICARIVS FILII DEI. Andreas Helwig azt mondja, hogy a pápaságnak a saját nyelvén kell kifejeznie ezt. A saját nyelve, a hivatalos nyelve a latin. Ez nem lehet héberül, nem lehet görögül. Önök talán olvashattak ilyen csacskaságot, hogy Néró császár görög neve is 666. Hát, ilyen alapon még néhány zsonglórkodést elvégezhetünk. De Andreas Helwig lefektette a helyes magyarázat alapelvét. Ez a hatalom, ahogyan önmagát nevezi, a saját hivatalos nyelvén nevezi, és a saját hivatalos nyelvén való szóhasználat, hogy „VICARIVS FILII DEI”.

A latin betűk egyszerű számértéke, ezt gemátriának nevezzük, az ókori nyelvekben, a héberben, a görögben, a latinban a betűknek számértékük is volt. Ahogyan a latin

betűk számértéke összeadja, VICARIVS FILII DEI, tessenek leírni ezt nagybetűvel, - ugye régen csak nagybetű volt a latin nyelvben; Alkuin, Nagy Károly kultuszminisztere vezette be a kisbetűs írást. Az ókori latin nyelvben a feliratokon is látjuk, hogy csak nagybetű van. A V ötöt jelent, az I egyet, az L ötvenet, a C százat, a D ötszázat. VICARIVS FILII DEI. A saját nyelvén mit mond önmagáról? Hogy nem lehet gúnynev vagy ragadványnev, amit az ellenfelei mondanak. Saját maga minnek tartja magát? A saját hivatalos nyelvén, és egyszerű összeadással 666. Ez matematika.

Így kapcsolódik össze Dániel könyve 7. fejezete, és így kapcsolódik össze A jelenések könyve 13. fejezete. Mint ahogyan említettem önöknek, hogy csak vázlatában mutathatom be önöknek a bibliai próféciaikat. Mit tanultunk akkor Dániel próféta könyve 7. fejezetéből? Az európai egységnek a motorja, a vezére Róma lesz. Az állam és az egyház összefonódása révén Róma püspöke, vagyis aki egy idő után pápának nevezi magát, egész Európa és ezáltal az egész civilizált világ vezetőjének tartja magát. És ezt mind a mai napig fenntartja!

És most jön az Európáról szóló harmadik és legmeggrázóbb történelmi prófécia A jelenések könyve 17. fejezetében. Ezt szeretném önöknek fel is olvasni. Eddig sem úgy gondoltam, hogy higgyenek nekem, ezért mondtam meg a fejezeteket, tessék utánanézni. A szoborról szóló és a viharzó tengerről szóló álomban a tengerből kijövő vadállatok látványa magáért beszél. A jelenések könyve 17-18. fejezetében látomás formájában beszél Jézus Krisztus Európáról. És azt kell mondanom, hogy a mai napról, és ami holnap következik be. Ebből a látomásból pontosan látjuk, hogy Európa ma hol jár. És azt is tudjuk, hogy holnap mi fog bekövetkezni. Van erre tehát időnk, hogy felkészüljünk.

A Bibliában azért vannak ezek az idői próféciaik, azt mondja Jézus, „Ezeket azért mondom nektek, hogy ha meglesznek, akkor meg ne rémüljete.” Tehát azért avatja be Jézus Krisztus a követőit, akik hisznek az Ő szavának, hogy fel tudjanak készülni! Az életünk is egyébként mindig a holnapra való felkészülés. De tömeges méretekben, és én azt gondolom, az embereket fel kell készíteni arra, a Biblia erre is való, hogy holnap és holnapután mi fog itt a világon történni. Mi fog Európában történni? A látomás döbbenetes! A látomásban egy óriási tengert lát János apostol. És a tengeren ott ül a fenevad. A Dániel könyve 7. fejezetéből már ismert, és azután vagy harminc alkalommal még részletezi a fenevad ténykedését; ott ül A jelenések könyve 17.

fejezete szerint.

És ki ül a fenevad hátán? Egy bíborba, skarlátba ékesített, parázna asszony! A parázna asszony kezében egy aranyserleg van. Kívül csodálatos, lenyűgöző, elbűvöli a népeket. Belül tele van utálatossággal és mindenféle tisztátalansággal. És ebből az

aranyserlegről leitatja a Föld királyait és a Föld népeit. Minden jelkép, királyok, politikai vezetők. A Föld népeiben minden ország benne van. Tehát most ez a globalizált világ, amelyben élünk, itt van a globalizált világ képe. A Bibliában a tenger mindig népeket jelentett. Petőfi óta tudjuk, a magyar költészetben is, „Feltámadott a tenger, a népek tengere”. De itt a 17. fejezet 15. verse szerint, **„A tenger, amelyet láttál, ahol a parázna asszony ül, a népek és seregek, a nemzetek és nyelvek sokasága.”**

A Bibliában a jelképeket általában szó szerint azonosítva, megtaláljuk, hogy mi mit jelent. Nem nekünk kell kitalálnunk, hogy most az aranyfej micsoda, vagy hogy az oroszlán, a medve, a párduc mit jelent. Dániel könyvében ott van. A Biblia erről gondoskodik, hogy ne legyen önkényes a magyarázat.

Nemcsak egy parázna asszony van ott. Ami a magyar fordításból nem tűnik ki egészen, mert a görög nyelvben van nőnem és hímnem, és nálunk nincs ilyen, de parázna lányok is vannak ott. Borzalmas kép ez! Én azt a címet adtam ebben a kis könyvemben, ez bordélyház és kocsmá! Hát egy parázna asszony hol ül a parázna lányaival? Mindenkit leitat, hogy legyen a követője? Hát ez egy bordélyház és kocsmá! Ilyen szintre jutott a világunk?

Az anyagi értelemben vett bordélyház és kocsmá is borzalmas, de annál sokkal borzalmasabb a szellemi, lelki értelemben vett bordélyház és kocsmá. Vagyis hogy az embereket el akarják áztatni mindennel. És az embereket embertelen szintre akarják süllyeszteni. Méghozzá mindenkit, a politikai vezetők bevonásával. Amikor bemutatja ezt a képet, János apostol is megrendül, nagy Babilonnak nevezi ezt az egész bordélyházat és kocsmát. Egyébként Babilonból indult ki a templomi prostitúció kultusza. Amikor ezt bemutatja, és nyilván a fenevad fején ott van a tíz szarv is, a

következőt olvassuk A jelenések könyve 17 fejezetének 12. versétől.

„A tíz szarv, amelyet láttál, tíz király, aki még nem kapott királyságot, hanem a fenevaddal együtt kap királyi hatalmat egyetlen órára. Ezek közös szándéka az, hogy felajánlják az erejüket és a hatalmukat a fenevadnak. Ezek a Bárány ellen fognak harcolni, a Bárány azonban legyőzi ezeket, mert uraknak Ura és királyoknak Királya; és akik vele vannak, azok az elhívottak, a választottak és

hűségeselek.

Miért neveztem ezt borzalmasnak? Mert ha behelyettesítettük eddig a jelképek által bemutatott birodalmakat, akkor azt mondja itt ez a jövendölés, hogy az európai birodalmak az erejüket és a hatalmukat a fenevadnak adják. Ez ma szinte hihetetlennek látszik. Hiszen Európa a világ legliberálisabb övezete. Európában volt

az angol polgári forradalom, a francia polgári forradalom. Európában kétszáz-háromszáz éve elválasztották a politikát a vallástól. Európában olyan nemzetállamok alakultak ki, polgári nemzetállamok, a feudalizmusból kijőve, amelyeknek vezetői azt mondták, „Kérem, minden embert tiszteljünk, ne azt nézzük, hogy ki milyen vallású. Hogy ki milyen vallású, az mindenkinek a lelkiismereti ügye, személyes ügye. De ne legyen olyan, hogy a katolikusokat elnyomják, vagy a protestánsokat elnyomják. Hogy ki milyen vallású, azt az állam nem szankcionálhatja.”

Róma ezt soha nem ismerte el. Róma soha nem ismerte el a polgári szabadságjogot. IX. Pius pápa híres mondása, „A lelkiismereti szabadság üres és dőre fecsegés. Nincs lelkiismereti szabadság. Egyféle igazság van, amit én hirdetek. Aki ezt nem akarja elfogadni, az eretnek. Vagy olyan ürüggyel nem akarja elfogadni, ami nevetséges!” Miképpen lehet, hogy a liberális Európáról, ami most még liberális, tehát 2017. január 25-ét írunk, a Biblia elmondja előre, hogy ezek az államok az erejüket és a hatalmukat Rómának fogják adni. Ez mai nyelvre lefordítva annyit jelent, hogy a liberális Európa átmegegy vallásközpontú Európába.

És a most még érvényben levő alkotmányos polgári szabadságjog átfordul szinte a szemünk láttára a középkorinak megfelelő helyzetbe. Az erejüket és a hatalmukat a fenevadnak adják. De hogyha valaki ebből nem ért, a következő mondat hogyan hangzik? Én ebbe mindig bele szoktam remegni. „Ezek közös szándéka az, hogy felajánlják az erejüket és a hatalmukat a fenevadnak. Ezek a Bárány ellen fognak harcolni.” Azt talán mindenki tudja, hogy a Bárány kinek a jelképe. A Bárány talán a legismertebb bibliai jelkép. A Bárány Jézus Krisztus jelképe. Jézus Krisztus ellen fognak harcolni, Jézus Krisztus nevében! Nem akármilyen! Ezért már kellett Bibliát meg próféciát kapnunk!

Mert azt a nagy tömeg is el tudja képzelni, hogy az ateizmus támadja a vallást vagy a kereszténységet. Ugye, ezt nem kell bizonyítani. Akik ateisták, azt mondják, nincs Isten. Jézusban nem hisznek. A kereszténység borzalmas eltévelyedés, babona és régi szokás. Ezt mindenki elfogadja. Az ateisták támadják a kereszténységet. De az, hogy a kereszténység legnagyobb ellensége nem az ateizmus, hanem a hatalmi és hamis kereszténység! Aki Krisztus helyébe állva mondja azt, amit Krisztus soha nem mondott! De mivel az emberek nem néznek utána, és az emberek a vallástól mindig valami szépet és jót várnak, ezért ezt elhiszik!

Nem megrendítő dolog? Európa, amely kivívta, két-háromszáz éve nagyon kemény áron vívta ki a lelkiismereti és vallásszabadságot! Európa kivívta a sajtószabadságot! Kivívta azt a szabadságjogot, amelynek nyomán két-háromszáz éve embernek érezheti magát mindenki!

Most Európa azt mondja... Kedves hallgatók, önök is olvasnak újságot, vagy hallgatnak híreket. Már vagy egy évvel

ezelőtt Nyugat-Európa lakosságát megkérdezték, hogy „Most mondjátok meg nekünk, kedves franciák és németek, szabadság vagy biztonság kell-e?” Szabadság vagy biztonság a legfőbb dolog? És már egy éve a nyugat-európai emberek nagyobb része a biztonságra szavazott! Ha a biztonságra szavazunk, ez a diktatúra irányát jelöli ki. **Ha a szabadságra szavazunk, az a minden ember egyenlőségének iránya.** De van az emberiségnek egy óriási ellensége, aki belezavarja az emberiséget, különböző zűrzavaros helyzetekbe. Mert most önök mondhatnák nekem, hogy hát ott, ahol migránsokból már több mint egymillió van, meg Svédországban is már majdnem kétszázezer, hát, ott, ugyan ki fog a szabadságra szavazni? Hogy amikor hazamegy, akkor le ne üssék! Hát, a biztonságra fog szavazni!

Kedves hallgatók! Eszmeileg is értsünk szót! És próbáljuk a bibliai jövendölést megérteni, hogy ezt Jézus Krisztus miért mondta el nekünk! Azért, mert ameddig itt élünk, a Földön, addig az emberhez méltó létforma, hogy minden embert embernek tekintsünk. Hogy az embereknek a legfőbb dolog a lelkiismereti szabadság. Hogy el tudják dönteni, például, kit követnek. Milyen Istent imádnak. Ha én azt mondom, hogy önök ezt nem dönthetik el, mert önöknek Allahot kell imádniuk, vagy egy más országban azt mondják, hogy önök ezt nem dönthetik el, mert önöknek egy egyházi hatalom által megmondott igazságot kell elfogadniuk, ez már nem emberhez méltó dolog, én így gondolom.

Az emberhez méltó dolog az, hogy Isten bennünket, mindnyájunkat szabadnak teremtett. És maga Isten nem erőlteti ránk a vallást. Ahogyan Pascal nagyon szépen mondta, „Isten az értelemben észérvel, a szívünkbe pedig a kegyelme segítségével ülteti el a keresztény vallást.” A keresztény vallás erőszakot nem ismerhet el, mert ha a keresztény vallás megenged magának bármifajta erőszakot, akár manipulatív erőszakot is, akkor mivel jobb, mint a muzulmán vallás? Egyedül a keresztény vallás és a keresztény vallásnak a bibliai formája mondja ki, hogy „Ahol az Úr Lelke, ott a szabadság.” A korinthusiakhoz írt második levél 3. fejezetének 17. verse közli ezt. „Ahol az Úr Lelke, ott a szabadság.”

Ha az embert nem engedik szabadon gondolkodni és dönteni, akkor azután miről beszélünk? Ezt át kell gondolni! Ha ezt valaki nem gondolja át, csak azt mondja, „Most ilyen dolgok vannak, most kicsit föl kell függeszteni a szabadságot, mert a megélhetés meg a biztonság fontosabb”, az akár akarja, akár nem, a diktatúra felé kövezi ki az utat!

Két dolog között választhatunk társadalmi mértékben. Vagy liberalizmust engedünk, vagy diktatúrát engedünk, nincs közbülső választási lehetőség. Ha valaki nem ismeri el a másik ember szabad gondolkodási és döntési jogát, akkor az a diktatúra ösvényét tapossa. Ezt végig kell gondolni. És a Biblia itt ad jövendölést arról, hogy az az Európa ad hatalmat a fenevadnak, amely két-háromszáz éve kivívta ezt a jogot, nagy nehezen, és persze, úgy, hogy nem is elsőként a világon; erről fogok holnap beszélni, hiszen a

lelkiismereti és vallásszabadságot nem Európában, hanem európaiak vívták ki, de Amerikában.

Ez fontos különbség. Európában akkor, amikor ezeknek a szerencsétlen zarándokatyák, akik először Angliából, Németalföldről jöttek, és azután útnak indultak, tessék elképzelni, az Atlanti-óceánt végighajózni, több hónapos út volt, az életüket kockáztatták, hogy kikössenek Amerika keleti partjánál. És létrehozzanak egy olyan államot, amely végül is a 17. századtól fogva, és azután az amerikai függetlenségi háborúban, az amerikai alkotmányban kimondta, hogy „Isten előtt minden ember egyenlőnek születik.” Nincs joga egyetlenegy polgári kormányzatnak sem az embereket megkülönböztetni, és bírszín alapján, vallásfelekezet alapján elnyomni. Ezt Amerikában mondták ki, azután tudott ez áttörni Európában is. Tehát ezért fogok holnap arról beszélni, hogy Amerikában hasonló folyamat fog lejátszódni, és itt, a szemünk előtt. Ezek nagyon gyors történések.

Európa is átmegy liberális Európából egy teljesen más jellegű, a Bárány ellen küzdő Európába. Ugyanúgy Amerika is megváltozik. De ez A jelenések könyve 12. és 13. fejezetének témája.

Még zárszóként említem, hogy a 17. fejezet után következik még egy fejezet, ez A jelenések könyve 18. fejezete. Ahol az egész globalizmus összeomlását állítja elének a Szentírás. A globalizmus nemcsak kereskedelmi vagy politikai rendszer, a globalizmusban a nagy kártyát most fogják kijátszani, és ez a vallási kártya. Mert az embereket ma is a vallási irányzatokkal lehet a legjobban megtagadni. És a vallási irányzatokkal lehet lényegileg a nacionalizmusnál is jobban irányítani az embereket. A globalizmusban benne van az ökumenizmus is. A globalizált ökumenizmus összeomlása, ez A jelenések könyve 18. fejezetének témája. De ez olyan félelmetes összeomlás, amit előzőleg már Jézus Krisztus bemutatott, ami az utolsó hét csapásba fog beletorkolni.

És a hatodik és hetedik csapás közben már elodázhatatlan, hogy Jézus Krisztus megjelenjen. Mert ha nem jelenne meg, akkor itt kő kövön nem maradna. Ha Jézus Krisztus nem avatkozna bele a földi eseményekbe, ahogy Ő megígérte, és ahogyan a mi részünkre körülbelül négyszáz jövendölést adott a mi korunkra, és ebből a négyszáz jövendölésből adtam most önöknek ötöt-hatot, akkor a földi élet teljesen megsemmisülne.

Tehát itt most Európáról beszéltem. Van bőségesen iránymutatásunk Jézus Krisztus részéről, aki ezt mondta. „Az én Atyám házában sok hajlék van; ha nem így volna, vajon mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra? És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magam mellé veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek.” (Ján 14:2-3) Jézus Krisztus meg fog jelenni, és a teljesen kezelhetetlenné vált világból mindazokat ki fogja menteni, akik a végső nagy evangéliumhirdetésnek engednek. Ma még egy szóval sem említettem, de

a legfontosabb pozitív dolog ennek a sok negatív dolognak a hátterén ez. A végső nagy evangéliumhirdetésről Máté evangéliuma 24. fejezetének 14. verse és A jelenések könyve 14. fejezetének 6-13. verse beszél.

Ha valaki ezt el akarja olvasni, hogy a végső evangéliumhirdetésen mit ért a Biblia, és minden egyes emberhez Jézus Krisztus el fogja juttatni az evangéliumát, ez az említett két Ige-szakaszban olvasható. Én ennyit szerettem volna távirati stílusban elmondani önöknek, hiszen erről egy egész sorozatot lehetne tartani, az Európáról szóló három próféciáról.

Köszönöm a figyelmet!